

nguyenthi leyen

SONG TRON VEN TUNG NGAY

Quá khứ đã là lịch sử. Tương lai là một màu nhiệm. Còn hiện tại là một món quà của cuộc sống, chính vì thế chúng ta gọi đó là tặng phẩm.

Trong một buổi diễn thuyết vào đầu năm học, Brian Dison - tổng giám đốc của tập đoàn Coca Cola đã nói chuyện với sinh viên về một tương quan giữa nghề nghiệp với những trách nhiệm khác của con người.

Cuộc đời như một trò chơi tung hóc. Trong tay bạn có năm quả bóng mang tên: công việc, gia đình, sức khỏe, bạn bè và tinh thần.

Công việc là một quả bóng cao su, khi bạn làm rơi xuống đất nó sẽ nảy lên lại.

Nhưng còn bạn quả bóng kia đầu là những quả bóng thủy tinh. Nếu bạn lỡ tay đánh rơi, chúng sẽ vỡ vụn nát, có thể vỡ t, bạn nát, hỏng hỏng hoặc thậm chí bị vỡ mà không thể sửa chữa được. Chúng không bao giờ trở lại như cũ. Bạn hãy hiểu điều đó để cố gắng phớt lờ đi sự quân bình trong cuộc sống của bạn.

Phải làm thế nào đây?

Bạn đừng tự hỏi thế nào giá trị của mình bằng cách so sánh mình với người khác vì mỗi chúng ta là những con người hoàn toàn khác nhau. Mỗi chúng ta là một cá nhân độc biệt.

Bạn chỉ đặt mục tiêu của bạn vào những gì mà người khác cho là quan trọng. Chỉ có bạn mới biết rõ điều gì tốt nhất cho chính mình.

Chỉ nên tham vọng những gì gần gũi với trái tim bạn. Bởi vì nếu không có chúng, cuộc sống của bạn phần nào sẽ mất đi ý nghĩa.

Bạn chỉ để cuộc sống trôi qua khỏi tay vì bạn cố để mình trong quá khứ hoặc ở tương lai. Chỉ bằng cách sống cuộc đời mình trong từng khoảnh khắc của nó, bạn sẽ sống trọn vẹn từng ngày của đời mình.

Chỉ bằng cuộc sống khi bạn vẫn còn điều gì đó để cho đi. Không có gì là hoàn toàn bằng tay, mà nó chỉ tồn tại nên bằng tay khi ta thôi không cố gắng nữa.

Bạn chỉ nghĩ về mình. Nhưng mình và những người khác đã đi mình mà bạn biết cách sống đúng của mình.

Bạn chỉ khóa kín lòng mình với tình yêu bằng cách nói bạn không có thời gian yêu ai. Cách nhanh nhất để nhận được tình yêu là hãy cho đi. Cách nhanh nhất để đánh mất tình yêu là níu giữ chặt chẽ. Còn phương pháp tốt nhất để giữ được tình yêu là bạn hãy chấp cho nó đôi cánh.

Bạn chỉ băng qua cuộc đời nhanh đến nỗi không nhận ra bạn quên mất nỗi mình đang sống mà còn có khi quên cả nỗi mình đến nơi.

Bạn chỉ quên nhu cầu tình cảm của bạn như một đứa con người là cảm thấy mình được đánh giá đúng.

Bạn chỉ nghĩ về mình. Khi bạn không có trọng lượng, nó là kho báu mà bạn luôn mang theo bên mình một cách dễ dàng.

Bạn chỉ phí phạm thời gian hoặc lời nói một cách vô trách nhiệm. Có hai điều đó một khi một đi sẽ không bao giờ lấy lại được.

Cuộc đời không phải là đường chày.

Nó là một lộ trình mà bạn phải tham vọng thực tế những đường đường mình đi qua.

Quá khứ đã là lịch sử. Tương lai là một màu nhiệm. Còn hiện tại là một món quà của cuộc sống, chính vì thế chúng ta gọi đó là tặng phẩm.

ST
